

Pericopa Naso - Cele mai frumoase momente ale poporului Israel în deșert [anul 5785]



Din cele 176 de versete ale acestei pericope, un număr de aproape 90 de versete sunt dedicate inaugurării Tabernacolului, inclusiv detalii amănunțite despre ofrandele președinților fiecărui trib aparte.

Toraua a fost scrisă și redactată într-un mod extrem de minuțios și tocmai de aceea, dacă se găsește vreo dublură, ea este tratată și explicată în multe midrașuri. Așa de exemplu dublura întâlnirii Rebecăi cu robul lui Avram, de două ori, este comentată și explicată. Spre deosebire, repetițiile interminabile ale ofrandelor președinților sunt aproape inexplicabile. Unii se bazează pe dorința de a arăta egalitatea între triburi și acordarea onoarei fiecărui președinte în parte. Însă toate acestea puteau fi evitate prin scurtarea fragmentului și la fel amintirea fiecărui președinte pe nume aparte.

Iar ultima întrebare aparține începerii pericopei următoare, pericopa Behaalotcha - Rași aduce din midrașul Tanhuma cap. 5: „De ce s-a alăturat episodul de Menora (Sfeșnic) cu episodul președinților? Deoarece când Aaron a văzut inaugurarea Tabernacolului, picioarele lui au cedat de slăbiciune, fiindcă nici el și nici tribul lui nu se aflau la această inaugurare”. Întrebarea care se pune este cum este posibil de a susține, că Aaron nu a fost prezent la inaugurarea Tabernacolului? Doar prima parte a pericopei Șmini este dedicată inaugurării tabernacolului de către Aaron și fiii lui.

Răspunsul se poate găsi, poate, în comentariul marelui înțelept Sforno (Italia, sec.15-16) pentru versetul „Și când Moise venea la Cortul Întâlnirii ca să vorbească cu El, auzea glasul care îi vorbea de deasupra capacului care este pe Chivotul Mărturie, dintre cei doi heruvimi, și [Dumnezeu] vorbea cu el” (Numeri 7:88).

Sforno ne spune că prezența Domnului în Cortul Întâlnirii când Moise vorbea cu El, a fost pentru evrei un semn clar că Domnul i-a iertat pentru Vițelul de Aur. Sforno mai adaugă că atunci când Moise venea în Cortul Întâlnirii auzea aceeași voce pe care o auzise înaintea păcatului Vițelului de Aur. Aceeași voce a auzit Moise urcându-se pe Muntele Sinai „Dumnezeu îi răspundea printr-un glas” (Exodul 19:19).

Marele înțelept Ramban (Nahmanides, Spania, sec. 13) vorbește despre această temă la începutul pericopei Truma: „Întotdeauna în Tabernacol, când poporul se afla acolo, era și Domnul, ca pe Muntele Sinai, iar când venea Moise, era vorba către el ca pe munte, iar vorba către Moise era ca la dăruirea celor Zece Porunci: „Din ceruri te-a făcut să îi auzi glasul, ca să te mustre, iar pe pământ ți-a arătat focul Său cel mare...” (Deuteronomul 4:36). La fel și în Tabernacol: „... Auzea glasul care îi vorbea de deasupra capacului care este pe Chivotul Mărturie, dintre cei doi heruvimi, și [Dumnezeu] vorbea cu el” (Numeri 7:88).

Păcatul Vițelului de Aur a adus la o detașare a Domnului de Fiii lui Israel și de asemenea de Aaron, după mărturia lui Moise „Și pe Aaron Se supăraseră Domnul foarte tare, [vrând] să-l distrugă” (Deuteronomul 9:20). Păcatul Vițelului de Aur a adus și la o detașare a Domnului de Moise, care nu păcătuiseră, după cum este scris la începutul evenimentului cu Vițelul de Aur „Domnul i-a vorbit lui Moise, du-te coboară ...” (Exodul 32:7). Despre asta ne învață înțelepții: „Rabi Elazar a spus că Domnul i-a spus lui Moise, du-te coboară din gloria ta! Doar ți-am dat glorie pentru Israel, iar acum că ei au păcătuit, pentru ce mai am nevoie de tine?” (Talmud, tractatul Brachot 32:a).

Reparația păcatului Vițelului de Aur a fost construirea Tabernacolului, când tot poporul Israel s-a alăturat la construire: „Moise a vorbit întregii obști a copiilor lui Israel” (Exodul 35:4), Bețalel și Aholiav au venit din două triburi diferite – primul din Iuda și al doilea din Dan, iar cu ei au venit „Toți cei cu inima înțeleaptă dintre voi să vină și să facă” (Exodul 35:10). Toraua pune în evidență importanța constructorilor Tabernacolului prin repetarea lor și a caracterelor lor prin repetare de trei ori, pe când uneltele Tabernacolului sunt amintite doar de două ori. Acest proiect național de construire a Tabernacolului a dus în sfârșit la reînnoirea relațiilor între Dumnezeu și poporul Său așa cum erau ele înaintea păcatului Vițelului de Aur și la îndeplinirea dorinței lui Moise „Doar prin [faptul] că Tu vei merge cu noi, și eu și poporul Tău vom fi deosebiți de orice alt popor de pe fața pământului” (Exodul 33:16). Domnul nu vrea să stea doar alături de oameni deosebiți ca Moise și Aaron, ci El dorește apropierea de poporul „pe care l-am întocmit pentru Mine” (Isaia 43:21).

Prin inaugurarea Tabernacolului în pericopa noastră, Toraua accentuează apropierea întregului popor al Israelului de Domnul în două feluri:

1. Spre deosebire de aranjarea taberei Israelului în care Tabernacolul și preoții sunt în centru, iar în jurul lor Moise și leviții și apoi tot poporul, aici versetele sunt în ordine opusă: preoții sunt cadrul exterior, apoi vin Moise cu leviții și la urmă poporul întreg. Cum se face asta? Preoții prin binecuvântarea lor și prin aprinderea lumânărilor de către Aaron sunt cadrul exterior. După aceea avem două versete legate de Moise: după binecuvântarea preoților scrie „Și a fost în ziua în care Moise a isprăvit de ridicat Tabernacolul” (Numere 7:1). Și înainte de „când vei aprinde candelile”(Numere 8:1) scrie „Și când Moise venea la Cortul Întâlnirii” (Numere 7:49). Iar la mijloc se află toate ofrandele președinților. Astfel, esența se reflectă spre poporul Israel, nicidecum spre preoți sau spre Moise.
2. Toraua distinge neîntrerupt poziția centrală a poporului prin detailarea repetată a ofrandelor fiecărui trib, iar la sfârșit concluzionează totalul ofrandelor.

[Acestea au fost cele mai frumoase momente ale poporului Israel; ei au stat uniți și Domnul stătea în mijlocul lor.](#) Iar înțelepții au observat și ei spunând:

„Domnul a spus Israelului, în trecut a fost vrăjmășie între Mine și fiii Mei, ură între Mine și fiii Mei, o competiție între Mine și fiii Mei, însă acum, de când s-a construit Tabernacolul, este iubire între Mine și fiii Mei, este pace între Mine și fiii Mei” (BeMidbar Raba 12:1).

[Să ne rugăm, ca și în zilele noastre când, s-a făcut primul pas spre construirea Templului prin redobândirea pământului, să avem un început de pace între noi și Domnul Dumnezeu.](#)